

[Aksel Møller.]

den har givet med hensyn til den aktive kamp mod inflationen, efter min mening vist, at den ikke under de nuværende politiske vilkår mener at have mulighed for at gå videre.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard gjorde nogle bemærkninger om Marshallpengene og sagde, at der var sket det, at jeg som ordfører for det konservative folkeparti havde fulgt det råd, han gav ved første behandling. Jeg opfattede det ærede medlems råd ved første behandling således, at han ønskede, at der skulle oprettes en fond, hvori en vis procentdel af Marshall-millionerne kunne blive henlagt til investeringsopgaver. Men ved aftalen er der ikke oprettet nogen fond; det, der er sket ved aftalen, er, at vi har erkendt, at de to første Marshallårs danske kroneprovenu skal afskrives på reguleringskontoen, det meste med det samme, de 200 mill. kr. efter at de har virket en gang til ude i erhvervslevet. Men at de skal afskrives 100 pct., derom er der opnået enighed mellem parterne, og derfor tror jeg ikke, det ærede medlem kan sige, at hans råd altid er gode at følge. Jeg er overbevist om, at det ærede medlem altid vil have krav på, at man lytter til hans råd, og at man tager tilbørligt hensyn til hans råd, men han må tilgive os, hvis vi sommetider foretager de små rettelser i dem, der alligevel ændrer karakteren af dem fuldstændigt.

Bertel Dahlgaard: Jeg fastslog ikke noget ved første behandling angående en fond i forbindelse med Marshallpengene. Jeg tiltrådte i fjor under behandlingen af mejerirationaliseringsspørgsmålet, at en sådan fond kunne oprettes, men under behandlingen her i tinget har jeg ikke fastslået, at det var en betingelse for vor medvirken. Derimod var det ærede medlem så elskværdig at fastslå, at disse penge, som lå i Marshallpuljen og i den nærmeste fremtid kommer til at ligge der, skulle alle, hver øre, afskrives på reguleringskontoen, og det, jeg har tilladt mig at gøre opmærksom på, er, at dette program blev jo ikke holdt. Det er ingen kritik af det ærede medlem, det er tværtimod en anerkendelse både af, at han kan bøje sig for andre anskuelser, og af, at han også til visse tider kan vurdere de politiske magtforhold, og det var det, jeg gerne ville have, at han, når han deltager i diskussionen her i tinget, også gav tinget indtryk af, at han i almindelighed kan.

Jeg har iøvrigt kun det at sige, at når der er opnået enighed om et så stort lov-

givningskompleks som det, der her er tale om, tiltaler det mig aldrig bagefter at uddybe de grøfter, som vi lige har slået bro over, og derfor har det ærede medlem hr. Aksel Møllers gentagne kraftpræstationer her i tinget overhovedet ikke interesseret mig. Jeg kan føje til, at jeg vel ser med megen alvor på den økonomiske udvikling for tiden, jeg er ængstelig ved at iagttage nogle af de økonomiske realiteter, vi står overfor, og jeg erkender også, at det kan være rigtigt, som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen gjorde, at fremdrage visse kendsgerninger både for tinget og for befolkningen. Men samtidig må jeg bekende, at jeg tror ikke på, at man gavner ved en skræmmekampagne som den, det ærede medlem hr. Aksel Møller søger sat i gang. Der indgår så mange elementer i den nuværende økonomiske situation — også så mange usikkerhedsmomenter —, at denne situation ikke kan behandles udfra så slagordsprægede vurderinger, som det ærede medlem har indladt sig på ved første behandling og her.

Alvoren i den økonomiske situation, vi står overfor, vil føre med sig, at partierne i den kommende tid, måske inden så længe, kommer ind på andre drøftelser af disse økonomiske problemer, men det skulle gerne netop være drøftelser af en sådan karakter, at de ikke præges af, at man stadig står foran et valg. Og det er egentlig det gode råd, jeg tilsidst kan give det ærede medlem hr. Aksel Møller, at han bør give sit bidrag hertil. At benytte denne hårdkogte agitationstone, som det ærede medlem tror kan bæres oppe af det, der foregik på denne side af Frederiksberg Bakke, er efter min mening lidt for småt.

Alfred Jensen: Der er ikke, siden jeg har haft ordet, kommet nogen imødegåelse af de betragtninger, jeg gjorde gældende angående forligets virkninger for arbejdere og den dårligst stillede del af befolkningen. Der er tværtimod fremsat betragtninger, der understreger, at det, jeg gjorde gældende, har sin rigtighed. Derfor må jeg tage denne tavshed som en bekræftelse på, at der ved dette forlig væltes byrder over på den dårligst stillede del, som den ikke tidligere har haft.

De bemærkninger, finansministeren henvendte til mig, var kun fåtallige, men nødvendiggør alligevel, at jeg knytter nogle ord dertil.

For det første oplyste han mig om, at der ikke under udvalgsforhandlingerne har været drøftet noget angående boligstøttelovgiv-